

<< גם קטנים יכולים – להיפרד מחיתולים >>

מה זה מצריך, וגם מה זה לא מצריך

(לקוח מ"באופן טבעי" ואנחנו חותמות על כל מילה)

גמילה מחיתולים מצריכה:

זמן

סבלנות (של ההורה)

לב חזק (של ההורה)

סביבה תומכת (לא לפגוש עם הילד אנשים לא תומכים בתקופת הגמילה)

סיוע פיזי של ההורה (לנסות לקחת את הילד לפשפושים בזמנים קבועים, לאפשר לו לשבת

בשירותים או על סיר, כמובן בשיתוף פעולה של הילד)

מתן תשבוחות כנות על הצלחה, והתייחסות קורקטית ולא מעליבה לפספוסים ("אוי, עשית פיפי. פיפי עושים בשירותים").

טיפ לשוויון נפש בזמני פספוסים: לחשוב שעדיף שהילד יעשה על הרצפה מאשר יעשה בחיתול או יפתח עצירות.

לאפשר תקופה של "פיפי בפרקים" – השתנות קצרות ותכופות (הרגל של ילדים שגדלו בחיתולים, שלוקח זמן להשתחרר ממנו).

גמילה מחיתולים אינה מצריכה:

המתנה לרשימה ארוכה של סימני גמילה

המתנה שהילד יבקש בעצמו להוריד חיתול

המתנה שהילד יודיע מראש על צרכיו

המתנה שהילד יראה סימנים שהוא מודע לצרכיו (ואיך יהיה מודע אם הוא בחיתול 24/7?)

המתנה לגיל שנתיים (או כל גיל שהוא)

חשש מ"טראומה" או "נזק" שייגרמו לילד (אם כבר, הנזק הוא בשהות ארוכה בחיתולים)

העברת כל האחריות אל הילד בבת אחת, ו"יאוש" או "אכזבה" כשהוא לא עומד בציפיות.

ציפיות שהגמילה תתרחש בבת אחת.